

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/151/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

278/2014. számú (XI. 20.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszosok¹ Dr. M. István meghatalmazott jogi képviselőjük útján 2014. március 5-én előterjesztett **panaszukat** a 2014. november 20-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszosok postai úton terjesztették elő panaszukat, a velük szemben február 18-án fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) B. A. (I. rendű panaszos) 2014. március 5-én, postai úton előterjesztett panaszában arról tájékoztatta a Testületet, hogy panasszal kíván élni a P.-i Rendőrkapitányság által ellene, felesége és fia ellen fogatosított kommandós akció miatt.

2014. február 18-án, hajnali 5 órakor, közel 100 fős kommandós egység jelent meg az I. rendű panaszos lakásánál. Mindhármukkal szemben indokolatlanul fogatosítottak kényszerintézkedéseket, mert az őrizetbe vétel ellen nem tiltakoztak, mégis őket a földre kényszerítették, kezeiket hátrabilincseltek, annak ellenére, hogy semmilyen ellenállást nem tanúsítottak. Magára az előállításra sem volt a rendőrségnek, a kommandósoknak sem

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

törvényes joga, mert másnap a S.-i Járásbíróság végzésben megállapította, hogy nem áll fenn a megalapozott gyanú a panaszosokkal szemben, vagyis törvénytelenül indult ellenük büntetőeljárás. Erre tekintettel a panaszos kéri, hogy a Testület vizsgálja ki, hogy ki/kik a felelősök a jogsértésért és erről a Testület szíveskedjen a jogi képviselője útján írásban őt értesíteni annak érdekében, hogy kártérítési igényét érvényesíteni tudja.

2) A Testület elnökének, 2014. március 13-án kelt levelére az I. rendű panaszos úgy nyilatkozott 2014. március 25-én előterjesztett beadványában, hogy felesége (II. rendű panaszos) és fia (III. rendű panaszos) is saját maga nevében terjeszti elő a panaszát. A három panaszost pedig, meghatalmazással igazoltan közös jogi képviselő képviseli a panaszeljáráásban.

Tekintettel arra, hogy a II. és III. rendű panaszos szó szerint ugyanazt a beadványt terjesztette elő, mint az I. rendű panaszos 2014. március 5-én, így a Testület a panaszokat együttesen vizsgálta meg és együtt kezelte az eljárása során.

II.

A.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a K.-i Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A P.-i Rendőrkapitányság Nyomozó Alosztály megbízott osztályvezetője 2014. április 9-én az alábbiakat jelentette a szolgálatvezetőnek.

A P. Járási Ügyészség vezetője 2014. január 28-án uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt nyomozást rendelt el a panaszosokkal szemben. A nyomozás lefolytatásával a P.-i Rendőrkapitányságot bízta meg. Az ügyészi elrendelés alapja az ügyészségre érkezett névtelen bejelentés volt.

A jelenleg is folyamatban lévő ügyben, 2014. február 18-án, a kora reggeli órákban került sor a bejelentésben megjelölt ingatlanokban az elkövetők elfogására, a házkutatások megtartására, a társszervek ellenőrzésére, a lakókörnyezetben adatgyűjtésre.

A lefolytatott eljárási cselekmények (házkutatás, tanúkihallgatások) alapján még aznap sor került a három panaszos előállítását követően gyanúsítottkénti kihallgatásukra, majd ezt követően az őrizetbe vételükre. A panaszosok előállításának az oka bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja volt; tartama 2014. február 18-án, 5 órától, illetve 5 óra 15 perctől kezdődött, majd ezt követően vették őket bűnügyi őrizetbe.

A helyszínen végrehajtott intézkedésekben részt vevő erők számát az elrendelés alapjául szolgáló névtelen levél tartalma („félnek beszélni róla, akik meg tartoznak szinte rettegnek a panaszosoktól, mert volt olyan amikor megverték valakit közülük”), az uzsora bűncselekmény büntett erőszakos jellege, a feljelentett, erőszakos, agresszív magatartása, a büntetett előéletük adatai (pl. halált okozó testi sértés, csoportos, rablás, zsarolás, stb.) az intézkedő rendőrök, társszervek munkatársainak biztosítása indokolta. Ezen túlmenően J.-i település bűnügyileg

fertőzött részén került sor az intézkedésre, így az esetlegesen várható külső támadás elhárítása is indokolta.

A 295/2010. (XII. 22.) Kormányrendelet 3. § (3) bekezdés a) pontja alapján – a (2) bekezdésbe nem sorolható személy elleni erőszakos bűncselekmény megszakítása, az elkövetők elfogása – vett részt az intézkedésben a Terrorelhárítási Központ (továbbiakban: TEK) Műveleti Igazgatósága, akik a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a saját belső protokolljuk alapján végezték el a felszólítást, elfogást, orvosi vizsgálatot, valamint az intézkedések biztosítását.

Az intézkedéskor a TEK Műveleti Igazgatóság (minden esetben) egészségügyi dokumentációt – ún. esetlapot – töltött ki, amelynek alapja az intézkedést követő helyszíni orvosi vizsgálat volt. Az esetlapon valamennyi érintett úgy nyilatkozott, hogy sérülésük nem keletkezett az intézkedés során, panaszuk nincs, valamint azt is feltüntették, hogy ellenállást nem tanúsítottak.

2) A rendőrség megküldte az egyik névtelen, írásban tett bejelentést, amely név szerint megjelöli a három panaszost, akiket uzsora bűncselekmény elkövetésével gyanúsít meg az ismeretlen személy. A bejelentésben meghatározza, hogy kik, mikor, hol és milyen cselekményeket követtek el. Ezen személyek között a panaszosok név szerint szerepelnek.

3) A rendőrség mellékelte Dr. E. L. járási vezető ügyész, 2014. január 28-án készített feljegyzését, amely szerint uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt, az I. rendű panaszos és társai ellen tett feljelentés alapján a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 170. § (2) bekezdésre figyelemmel nyomozást rendelt el, amelynek lefolytatásával a P.-i Rendőrkapitányságot bízta meg.

4) 2014. február 19-én a járási vezető ügyész indítványozta az I. rendű panaszos és társai ellen a P.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán folyamatban lévő bűnügyben, hogy a Járásbíróság a Be. 207. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott jogkörében eljárva a Be. 210. § (1) bekezdés a) pontja alapján tartson ülést és a 2014. február 18-án, 5 óra 10 perctől a N. M. Rendőr-főkapitányság fogdáján bűnügyi őrizetben lévő I. rendű panaszos, a 2014. február 18-án, 5 óra 10 perctől a N. M. Rendőr-főkapitányság fogdáján bűnügyi őrizetben lévő II. rendű panaszos és a 2014. február 18-án, 5 órától a N. M. Rendőr-főkapitányság fogdáján bűnügyi őrizetben lévő III. rendű panaszos gyanúsítottak előzetes letartóztatását rendelje el a Be. 130. § (1) bekezdés és a 131. § (1) bekezdés I. fordulata alapján a Be. 129. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt okokból – az I. fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, de legfeljebb egy hónapig.

A határozat indokolása szerint az I. rendű panaszos II. és III. rendű panaszossal 2014. január 27-éig terjedő időben a J. település, F. A. út 12. szám alatt engedély nélkül üzemeltetett élelmiszerboltban rendszeresen értékesítettek a településen lakók körében hitelre különböző élelmiszereket és más termékeket (liszt, cukor, húsok, sertés zsír, étolaj, fűszerek, tisztálkodási szerek), amelyekért magas árat, a hitel fejében 50 %-os kamatot számítottak fel. A hitelbe kiadott élelmiszer kamatos vételárát a vásárlóktól a számukra folyósított segélyek és családi pótlékok megérkezésekor minden hónap elején – minden hónap 4-5. napján – a hivatalok előtt a pénzfelvételt követően gyakran erőszakos cselekmény elkövetésével

fenyegetőzve – amennyiben az adósok nem mutatnak fizetési hajlandóságot, illetve megfélemlítés céljából – követelik a termékek kamatos vételárát.

A három panaszos, mint gyanúsított a náluk vásárlók rászorult helyzetét kihasználva – tekintettel, hogy az érintettek alacsony jövedelműek és más üzletben nem kapnának hitelben terméket – olyan magas árat, kamatokat kérnek a hitelre kiadott élelmiszerekre, amelyekkel a sértetteket súlyos nélkülözésnek, illetve további súlyos nélkülözésnek teszik ki.

A nyomozás során az I. és II. rendű panaszos lakóhelyén fogatosított házkutatás során lefoglaltak különböző, nagyobb mennyiségű élelmiszereket, fagyaszott húsokat, zöldségfélét, elektromos mérleget, valamint füzeteket különféle feljegyzésekkel és összegekkel. A III. rendű panaszos lakásán fogatosított házkutatás során ugyancsak lefoglaltak egy barna, bőrkötésű határidőnaplót, amelyben feljegyzések szerepeltek. A feljegyzések neveket tartalmaztak hozzájuk rendelt összegekkel.

A panaszosok a rendelkezésre álló bizonyítékok – így különösen névtelenül tett feljelentés adatai, a házkutatásokról és a lefoglalásról készült jegyzőkönyvek adatai, a lefoglalt bűnjeltek, valamint a tanúk vallomásai alapján megalapozottan gyanúsíthatók a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 381. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő üzletszerűen elkövetett zuzora bűncselekmény büntetével, mint társtettesek.

Mindhárom gyanúsított tagadta a bűncselekmény elkövetését.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszosok megalapozottan gyanúsíthatók a szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetésével, ezért előzetes letartóztatásuknak a Be. 129. § (2) bekezdésében meghatározott általános feltétele fennáll.

Az ügyben névtelenül feljelentést tett személy – aki a gyanúsítottaktól való félelmében nem merte a nevét vállalni – több, nehéz anyagi körülmény között élő személyt és családot nevezett meg, akik a gyanúsítottaknál hitelben és kamat fejében történő vásárlások ellenértékével tartoznak. Tekintettel arra, hogy a feljelentésben megnevezett személyek, valamint az ügyben kihallgatott tanúk – az előzetes letartóztatás szükségességét alátámasztó bizonyítékok másolatának átadása következtében a gyanúsítottak részére ismertté váltak – és a névtelenül tett feljelentés adatai szerint az érintettek félnek beszélni, szinte rettegnek – megalapozottan feltehető az, hogy a gyanúsítottak szabadlábon hagyásuk esetén a tanúk befolyásolásával, megfélemlítésével a bizonyítást megnehezítenék. Mindezekre figyelemmel a gyanúsítottak előzetes letartóztatása a Be. 129. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott okból indokolt.

Az I. és III. rendű panaszosok büntetett előéletűek. A II. rendű panaszos büntetlen előéletű ugyan, de erőszakos jellegű bűncselekmény elkövetése miatt (önbíraskodás büntette miatt) a S.-i Városi Bíróság megrovásban részesítette. Az I. rendű panaszos a jelen cselekményt a személyi részben írt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

Mindezekre figyelemmel megalapozottan feltehető, hogy szabadlábon hagyásuk esetén újabb, szabadságvesztéssel büntetendő, szándékos bűncselekményt követnének el (figyelemmel arra is, hogy a sértettek a rászorult helyzetük miatt újabb a gyanúsítottnál történő „vásárlásokra”

kényszerülnek), ezért az előzetes letartóztatásuknak az elrendelése a Be. 129. § (2) bekezdés d) pontja alapján indokolt és törvényszerű.

A járási vezető ügyész álláspontja szerint, a fentiekre figyelemmel az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok a személyi szabadság korlátozásának enyhébb formáival a lakhelyelhagyási tilalommal, illetve a házi őrizettel nem érhetők el.

A/i.

1) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint az I. rendű panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint előállították. A panaszossal szemben alkalmazott kényszerítő eszközöket a lakásban alkalmazták, az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint magánlakásban foganatosítottak intézkedést és az Rtv. 48. § c) pontja szerint bilincselték meg a panaszost. A bilincset 2014. február 18-án 10 óra 40 perctől 11 óráig alkalmazták, a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek, illetve hátrabilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett, a kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján az előállított a hozzátartozója/ képviselője kiértékelését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint M. J. r. őrnagy megbízott bűnügyi osztályvezető utasítására lakásról a P.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára további intézkedés céljából állították elő a panaszost és az ügy előadójának, H. Á. r. hdgynak, 11 órakor sérülés- és panaszmentesen adták át. A lakásról történt előállítás megelőzően a lefolytatott házkutatás végén a panaszos megbilincselte állapotban vették át, úgy, hogy kezei előre helyzetbe voltak bilincselve, azokon szemmel láthatóan sérülés nem volt és a panaszos ezzel kapcsolatban panaszt nem terjesztett elő.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatást és az előállítás idejéről szóló igazolást kiállították és átadták a panaszosnak.

A panaszost további intézkedés végett 2014. február 18-án 11 órakor adták át a P.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára.

Az előállítás oka 2014. február 18-án 16 óra 5 perckor megszűnt, ekkor a panaszost őrizetbe vették.

2) Az I. rendű panaszos nyilatkozatában kijelentette, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §§-ok alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel és kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem kíván élni. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy élelmezést nem kér, betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, így orvosi ellátásban sem részesült.

3) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak értékelte a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés

szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítást és az Rtv. 48. § c) pontja szerinti bilincselést.

4) Az I. rendű panaszos őrizetét a Btk. 381. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt, folyamatban lévő bűnügyben rendelték el. A Be. 126. § (3) bekezdése értelmében az őrizet időtartama legfeljebb 72 óra lehet. A be. 126. § (5) bekezdése értelmében az őrizet kezdő időpontja 2014. február 18. 5 óra 10 perc, a fogvatartás ideje legkésőbb 2014. február 21. 5 órakor jár le.

A panaszos, mint terhelt a határozatban úgy nyilatkozott, hogy azt vele szóban közölték és abból egy példányt át is adtak neki. A határozat ellen panasszal él. A panaszos által megjelölt hozzátartozót, illetve más személyt 2014. február 18-án 17 óra 11 perckor értesítették.

A/ii.

1) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint az II. rendű panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint előállították. A panaszossal szemben alkalmazott kényszerítő eszközöket a lakásban alkalmazták, az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pontja szerint magánlakásban foganatosítottak intézkedést. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint 2014. február 18-án, 5 órakor M. I. r. örgy. utasítására jelentek meg a panaszos lakásán, ahol a TEK által, 5 óra 5 perckor elfogott II. rendű panaszost K. G. r. fhdgy-től sérülés- és panaszmentesen adták át Sz. T. r. fhdgy-nak.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatást és az előállítás idejéről szóló igazolást kiállították és átadták a panaszosnak. Az előállító egységben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8)-(9) bekezdések, valamint a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást is megkapta.

A panaszost további intézkedés végett 2014. február 18-án 11 órakor adták át a P.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára.

Az előállítás oka 2014. február 18-án 16 óra 5 perckor megszűnt, ekkor a panaszost őrizetbe vették. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a fogdába történő befogadáskor kapja meg.

2) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak értékelte a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítást.

A dokumentum alján kézzel ráírta a parancsnok, hogy az előállítás időtartamát négy órával meghosszabbítja.

3) A II. rendű panaszos előállításának időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszossal szemben a személyi szabadságot korlátozó intézkedést az Rtv. 33. § alapján foganatosították. A panaszos nem kérte hozzátartozója/ képviselője kiértesítését, panasszal nem élt az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben és élelmezést sem kért.

4) A II. rendű által aláírt nyilatkozatában kijelentette, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §§-ok alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel és kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem kíván élni. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés az alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy élelmezést nem kér, betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, így orvosi ellátásban sem részesült.

5) A II. rendű panaszos őrizetét a Btk. 381. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt, folyamatban lévő bűnügyben rendelték el. A Be. 126. § (3) bekezdése értelmében az őrizet időtartama legfeljebb 72 óra lehet. A be. 126. § (5) bekezdése értelmében az őrizet kezdő időpontja 2014. február 18. 5 óra 10 perc, a fogvatartás ideje legkésőbb 2014. február 21. 5 órakor jár le.

A panaszos, mint terhelt a határozatban úgy nyilatkozott, hogy azt vele szóban közölték és abból egy példányt át is adtak neki. A határozat ellen panasszal nem él.

A/iii.

1) A N. M. Rendőr-főkapitányság, Rendészeti Igazgatóság, Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály, Cs. M. által, a III. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése szerint a panaszossal szemben 2014. február 18-án, 5 órakor az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pont szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint a személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pont szerinti előállítást, az Rtv. 39. § (1) bekezdés b) pont szerinti magánlakásban intézkedést, az Rtv. 47. § szerinti testi kényszert és az Rtv. 48. § és 48. § c) pont alapján bilincset alkalmaztak. A bilincset a fentebb meghatározott napon 5 órától 6 óra 5 perccig alkalmazták. A 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előre, illetve hátra bilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. A kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. Az Rtv. 18. § alapján a panaszos nem kérte a hozzátartozója/ képviselője kiértesítését.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint K. T. r. tzls. D. T. r. örgy. utasítására jelent meg a panaszos lakásán. Az intézkedést a TEK munkatársai kezdték meg 5 órakor, a helyszínen a nyomozati cselekmények során a panaszost D.T. r. örgy.-tól 5 óra 45 perckor vette át és az ő utasítására állította elő a P.-i Rendőrkapitányságra, ahol a további nyomozati cselekmények végett sérülés-és panaszmentesen átadta.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatót átadták a panaszosnak, az előállítás idejéről szóló igazolást szintén kiadták neki. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta.

A panaszost további intézkedés végett 6 óra 5 perckor adták át a P.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályára.

2) Az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás a III. rendű panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítást, az Rtv. 47. § szerint alkalmazott testi kényszert és az Rtv. 48. § és 48. § c) pontja szerinti bilincselést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak találta.

A dokumentum végén kézírással szerepel, hogy az előállítás időtartamát a parancsnok négy órával meghosszabbította 12 óra 50 percig.

3) A rendőrségi előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszossal szemben a rendőrség az Rtv. 33. § szerint fogatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedést. A panaszos az előállítása alatt nem kérte hozzátartozójának/ képviselőjének az értesítését, az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem él, élelmezést nem kért.

4) A panaszos csatolt nyilatkozata szerint a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §§-ok alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel/ kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette. Továbbá átvette az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást. Az előállításának idejére élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, ezért orvosi ellátásban sem részesült.

5) A III. rendű panaszos őrizetét a Btk. 381. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő, üzletszerűen elkövetett zuzora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt, folyamatban lévő bűnügyben rendelték el. A Be. 126. § (3) bekezdése értelmében az őrizet időtartama legfeljebb 72 óra lehet. A be. 126. § (5) bekezdése értelmében az őrizet kezdő időpontja 2014. február 18. 5 óra, a fogvatartás ideje legkésőbb 2014. február 21. 5 órakor jár le.

A panaszos, mint terhelt a határozatban úgy nyilatkozott, hogy azt vele szóban közölték és abból egy példányt át is adtak neki. A határozat ellen panasszal nem él. A panaszos által megjelölt hozzátartozót, illetve más személyt 2014. február 18-án 17 óra 11 perckor értesítették.

B.**B/i.**

A Testület megkereséssel fordult a TEK-hez, a rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az I. rendű panaszos egészségügyi dokumentáció – esetlap összefoglaló esetleírása szerint a panaszos az intézkedés során sérülést nem szenvedett, ellenállást sem tanúsított, panasza nincs. Ezen kívül fogdába szállítható.

A mellékelt TEK Készenléti Mentő Osztály kitöltött esetlapja szerint az I. rendű panaszos semmiféle sérülést nem szenvedett, betegsége nincs.

Az esetlaphoz csatolt panaszosi nyilatkozat szerint az I. rendű panaszos kijelentette, hogy a TEK által, 2014. február 18-án, 5 óra 5 perckor foganatosított rendőri intézkedés kapcsán egészségügyi panasza, sérülése nem keletkezett. Emellett nyilatkozott, hogy büntetőjogi felelőssége tudatában kijelentette, hogy az általa megadott egészségügyi adatok a valóságnak megfelelnek.

2) Az I. rendű panaszos elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták, az Rtv. 29. § (6) bekezdés szerint átvizsgálták, az Rtv. 33. § (1) bekezdése szerint elfogták és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították.

A személyes szabadság korlátozására/ kényszerítő eszköz alkalmazására az utcán került sor. Az intézkedés során az Rtv. 47. § alapján testi kényszert és az Rtv. 48. § c) és d) pontjai szerint bilincset alkalmaztak. A bilincset 2014. február 18-án 5 óra 10 perctől, 5 óra 45 percig viselte a panaszos, amelyet a rendőrök a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés és a (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előre, illetve hátrabilincselésével. A Szolgálati Szabályzat 47. § (7) bekezdése szerint a panaszos fekvő helyzetben került megbilincselésre, mivel aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartásának a kialakulása azt szükségessé tette. A rendőri intézkedés során orvosi ellátást igénylő sérülése a panaszosnak nem keletkezett, valamint anyagi kár sem keletkezett a kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján az előállított a hozzátartozója/ képviselője kiértesítését nem kérte. A személyi szabadságot korlátozó intézkedésről az értesítés – a Rtv. 33. § (1) bekezdés b), c), d), f) pontok és a Szolgálati Szabályzat 28. § (2) – (3) bekezdések alapján – nem történt, mivel nem a felsoroltak miatt állították elő, fogták el a panaszost.

Az intézkedés alapjául szolgáló cselekmény rövid leírása szerint a panaszost, uzsora bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt fogták el és egészségügyi vizsgálatát követően átadták a P.-i Rendőrkapitányságnak, mint kérő szervnek (K. G. r. fhdgy. részére). A TEK felkérése azért került sor, mivel a panaszos korábban több, erőszakos bűncselekményt követett el. A realizálás során sérülés és anyagi kár nem keletkezett. A panaszost tájékoztatták arról, hogy amennyiben panasszal él, akkor a Testület, valamint a TEK főigazgatója felé

teheti azt meg. A panaszos a tájékoztatást tudomásul vette, amelyet dokumentáltak is. A panaszos elmondta, hogy a rendőri intézkedés módja ellen nem kíván panasszal élni. A panaszos elfogását hét szolgálati gépjárművel, 16 fővel és 2 szolgálati ebbel hajtotta a TEK végre – kiegészítve egy fő mentőtisztel. A panaszos elfogása során ellenállást nem tanúsított, az épületből a tanult taktikai elemek segítségével mozgatták ki és az utcán testi kényszer útján, fekvő testhelyzetben bilincselték meg, majd átvizsgálták a ruházatát. A felszólítást, Cs. G. r. főrm., a bilincselést és a ruházat átvizsgálást L. É. r. tzls., a biztosítást V. V. r. zls. hajtotta végre. Az elfogást követően a panaszos bejelentett lakcímének biztonsági átvizsgálására is sor került, majd a helyszínt átadták a felkérő szerv bűnügyes kollégáinak, akik házkutatást foganatosítottak. A panaszos egészségügyi vizsgálatát a helyszínen a TEK VII. Műveleti Osztály mentőtisztje végezte el és megállapította, hogy a panaszost ellenállást igénylő sérülése nincs, panaszmentes, fogdában elhelyezhető. A panaszos felszólításakor a családi házhoz tartozó másik lakrészből B. J. és családja is előléptek, akikkel szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a szóbeli tájékoztatás megtörtént, és az előállítás idejéről szóló igazolás kiadására a panaszos szabadon bocsátása esetén kerül sor. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a fogdába történő befogadáskor kapja meg.

3) A panaszos elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról rendelkező parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a parancsnok jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak találta a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatást, az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (1) bekezdés szerinti elfogását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítását, valamint az Rtv. 47. § alapján, vele szemben alkalmazott testi kényszert és az Rtv. 48. § c) és d) pontok szerinti bilincselést.

A dokumentum végén kézzel írva olvasható, hogy a parancsnok a panaszos előállítását négy órával meghosszabbította.

B/ii.

1) A II. rendű panaszos egészségügyi dokumentáció – esetlap összefoglaló esetleírása szerint a panaszos az intézkedés során sérülést nem szenvedett, ellenállást sem tanúsított, panasza nincs. Ezen kívül fogdába szállítható.

A mellékelt TEK Készenléti Mentő Osztály kitöltött esetlapja szerint az II. rendű panaszos semmiféle sérülést nem szenvedett, betegsége nincs. Májműtéten esett át a múltban.

Az esetlaphoz csatolt panaszosi nyilatkozat szerint az II. rendű panaszos kijelentette, hogy a TEK által, 2014. február 18-án, 5 óra 5 perckor foganatosított rendőri intézkedés kapcsán egészségügyi panasza, sérülése nem keletkezett. Emellett nyilatkozott, hogy büntetőjogi felelőssége tudatában kijelentette, hogy az általa megadott egészségügyi adatok a valóságnak megfelelnek.

2) A II. rendű panaszos elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv.

31. § (1) bekezdés szerint átvizsgálták, az Rtv. 29. § (6) bekezdés szerint átvizsgálták, az Rtv. 33. § (1) bekezdése szerint elfogták és az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították.

A személyes szabadság korlátozására/ kényszerítő eszköz alkalmazására az utcán került sor. Az intézkedés során az Rtv. 47. § alapján testi kényszer és az Rtv. 48. § c) és d) pontjai szerint bilincset alkalmaztak. A bilincset 2014. február 18-án 5 óra 10 perctől, 5 óra 45 percig viselte a panaszos, amelyet a rendőrök a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés és a (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előre, illetve hátrabilincselésével. A Szolgálati Szabályzat 47. § (7) bekezdése szerint a panaszos fekvő helyzetben került megbilincselésre, mivel aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartásának a kialakulása azt szükségessé tette. A rendőri intézkedés során orvosi ellátást igénylő sérülése a panaszosnak nem keletkezett, valamint anyagi kár sem keletkezett a kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján az előállított a hozzátartozója/ képviselője kiértesítését nem kérte. A személyi szabadságot korlátozó intézkedésről az értesítés – a Rtv. 33. § (1) bekezdés b), c), d), f) pontok és a Szolgálati Szabályzat 28. § (2) – (3) bekezdések alapján – nem történt, mivel nem a felsoroltak miatt állították elő, fogták el a panaszost.

Az intézkedés alapjául szolgáló cselekmény rövid leírása szerint a panaszost, uzsora bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt fogták el és egészségügyi vizsgálatát követően átadták a P.-i Rendőrkapitányságnak, mint kérő szervnek (K. G. r. fhdgy. részére). A TEK felkérése azért került sor, mivel a panaszos korábban több, erőszakos bűncselekményt követett el. A realizálás során sérülés és anyagi kár nem keletkezett. A panaszost tájékoztatták arról, hogy amennyiben panasszal él, akkor a Testület, valamint a TEK főigazgatója felé teheti azt meg. A panaszos a tájékoztatást tudomásul vette, amelyet dokumentáltak is. A panaszos elmondta, hogy a rendőri intézkedés módja ellen nem kíván panasszal élni. A panaszos elfogását hét szolgálati gépjárművel, 16 fővel és 2 szolgálati ebbel hajtotta a TEK végre – kiegészítve egy fő mentőtiszttel. A panaszos elfogása során ellenállást nem tanúsított, az épületből a tanult taktikai elemek segítségével mozgatták ki és az utcán testi kényszer útján, fekvő testhelyzetben bilincseltek meg, majd átvizsgálták a ruházatát. A felszólítást, Cs. G. r. ftörm., a bilincselést és a ruházat átvizsgálást L. É. r. tzls., a biztosítást V. V. r. zls. hajtotta végre. Az elfogást követően a panaszos bejelentett lakcímének biztonsági átvizsgálására is sor került, majd a helyszínt átadták a felkérő szerv bűnügyes kollégáinak, akik házkutatást fogantatosítottak. A panaszos egészségügyi vizsgálatát a helyszínen a TEK VII. Műveleti Osztály mentőtisztje végezte el és megállapította, hogy a panaszost ellenállást igénylő sérülése nincs, panaszmentes, fogdában elhelyezhető. A panaszos felszólításakor a családi házhoz tartozó másik lakrészből B. J. és családja is előléptek, akikkel szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a szóbeli tájékoztatás megtörtént, és az előállítás idejéről szóló igazolás kiadására a panaszos szabadon bocsátása esetén kerül sor. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a fogdába történő befogadáskor kapja meg.

3) A panaszos elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról rendelkező parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a parancsnok jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak találta a panaszossal szemben, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti

igazoltatást, az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (1) bekezdés szerinti elfogását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítását, valamint az Rtv. 47. § alapján, vele szemben alkalmazott testi kényszerítést és az Rtv. 48. § c) és d) pontok szerinti bilincselést.

A dokumentum végén kézzel írva olvasható, hogy a parancsnok a panaszos előállítását négy órával meghosszabbította.

B/iii.

1) A III. rendű panaszos egészségügyi dokumentáció – esetlap összefoglaló esetleírása szerint a panaszos az intézkedés során sérülést nem szenvedett, ellenállást sem tanúsított, panasza nincs. Ezen kívül fogdába szállítható.

A mellékelt TEK Készenléti Mentő Osztály kitöltött esetlapja szerint az III. rendű panaszos semmiféle sérülést nem szenvedett, betegsége nincs.

Az esetlaphoz csatolt panaszosi nyilatkozat szerint az III. rendű panaszos kijelentette, hogy a TEK által, 2014. február 18-án, 5 óra 5 perckor foganatosított rendőri intézkedés kapcsán egészségügyi panasza, sérülése nem keletkezett. Emellett nyilatkozott, hogy büntetőjogi felelőssége tudatában kijelentette, hogy az általa megadott egészségügyi adatok a valóságnak megfelelnek.

2) A személyes szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentés szerint a III. rendű panaszossal szemben 2014. február 18-án az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pont alapján, mint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítását, az Rtv. 48. § b), c), d) pontok szerint bilincset alkalmaztak. A bilincset a fentebb meghatározott napon 5 órától 5 óra 45 percig alkalmazták a 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 60. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek hátrabilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. A kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. A panaszos az Rtv. 18. § alapján hozzátartozója/képviselője kiértékelését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint a fentebb napon, 5 órakor a P. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya kérésére K. Cs. r. szds. a TEK Műveleti Igazgatóság Főosztályvezető helyettesének utasítására jelentek meg a TEK állományába tartozó rendőrök a panaszos lakásán és alkalmaztak vele szemben kényszerítőeszközt uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt. Tekintettel az előzetesen kapott információkra a panaszos személyt a földön fektetve, fegyveres biztosítás mellett megbilincseltek, ruházatát teljesen átvizsgálták. A ruházatátvizsgálás során nem találtak a panaszosnál semmit. Ezt követően a panaszost a helyszínen D. T. r. őrnagynak, a P. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály nyomozó Alosztály vezetőjének sérülés-és panaszmentesen adták át.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról kiadták a tájékoztatót, de az előállítás idejéről szóló igazolást azért nem adták ki a panaszosnak, mert nem bocsátották még szabadon. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8) – (9) bekezdések és a 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. § alapján a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta.

3) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak találta, a panaszossal szemben az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint foganatosított előállítást, az Rtv. 47. § alapján alkalmazott testi kényszert és az Rtv. 48. § a), b), c) pontok szerint alkalmazott bilincset.

4) A kényszerintézkedés alá vont személy jogairól és kötelezettségeiről történő tájékoztatás, nyilatkozat és igazolás szerint, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján elfogott és előállított személyt az elfogás és az előállítás kezdetekor tájékoztatta a TEK a védelemhez való jogának a gyakorlásáról, valamint az általa elkövetett jogsértésről. (Tekintettel arra, hogy a panaszost nem ezen szakasz alapján állították elő, így a formanyomtatvány soron következő része üres, így nem választottak a két opció, nevezetesen aközött, hogy a panaszos kíván—e a védelemhez való jogával élni, avagy sem.)

A panaszos a formanyomtatvány végén kijelentette, hogy az előállítás során tájékoztatást kapott a jogairól és kötelezettségeiről, azok gyakorlásának a módjáról. A kényszerintézkedés oka az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja. A kijelentést a panaszos megértette, tudomásul vette. Ennek megfelelően kijelenti, hogy sérülése az előállítás során nem keletkezett, az előállítással kapcsolatban nincs panasza és azt is kijelentette, hogy kisebb karcolások volta rajta a kényszerintézkedést megelőzően.

A TEK a III. rendű panaszos személyi szabadságát 2014. február 18-án, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján 5 órától 5 óra 45 percig korlátozta.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

Mindhárom panaszos kifogásolta, hogy velük szemben a rendőrség intézkedett, hiszen arra hivatkoznak, hogy a bíróság meg is szüntette a velük szembeni büntetőeljárást. Kifogásolták azt, hogy őket előállították, őrizetbe vették, testi kényszert és bilincset alkalmaztak velük szemben.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása,

tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közzlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárás törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárás törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

Az őrizetbe vételről, mint kényszerintézkedésről a Be. rendelkezik a 126. és 127. §§-ban. Tekintettel arra, hogy a panaszosok egy, a nyomozó hatóság által, a Be. alapján elrendelt és a nyomozó hatóság, büntetőeljárás keretében foganatosított kényszerintézkedését sérelmezték, így a Testület ezen panasz elem tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. Az őrizetbe vétel ellen, a Be. szabályai szerint, annak 195. § (1) bekezdése alapján panasznak van helye, amelyet a közzléstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó nyomozó hatósághoz kell benyújtani.

Mivel a panaszosok egy olyan, büntetőeljárás keretébe tartozó kényszerintézkedés elrendelését és foganatosítását sérelmezték, amellyel szemben a Be. szabályai szerinti jogorvoslat rendelkezésre áll/állt, így a Testület hatáskörének hiányát állapította meg az őrizetbe vétel elrendelése és foganatosítása tekintetében.

Ugyanakkor a Testület megvizsgálta azt, hogy a rendőrségnek volt-e intézkedési kötelezettsége a panaszosokkal szemben, kellő jogszabályi felhatalmazás alapján foganatosította-e a rendőrség a panaszosokkal szemben a kényszerítő eszközöket.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében meghatározott emberi méltósághoz való jogát és az abból levezethető testi integritáshoz való jogát, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi

szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

2) A Testület először azt vizsgálta meg az eljárásában, hogy keletkezett-e a rendőröknek intézkedési kötelezettsége a panaszosokkal szemben.

A panaszosokkal szemben az ügyészség 2014. január 28-án nyomozást rendelt el, a Btk. 381. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő uzsora bűncselekmény elkövetése miatt. A nyomozás elrendelésének alapja az ügyészségre beérkezett névtelen bejelentés volt, amelyben a bejelentő név szerint megnevezi a panaszosokat, mint elkövetőket, meghatározza, hogy kikkel kerültek kapcsolatba, mikor milyen cselekményeket követtek el mások sérelmére. A bejelentő azt is elmondta a bejelentésében, hogy fél a panaszosoktól. A rendőrség a három személyt priorálta is, amely során megállapította, hogy mindhárman büntetett előéletűek.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A panaszosokkal szembeni nyomozást a Btk. 381. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő uzsora bűncselekmény megalapozott gyanújára hivatkozva rendelték el. A hivatkozott jogszabályhely szerint, aki más rászorult helyzetét kihasználva olyan különösen

aránytalan mértékű ellenszolgáltatást tartalmazó megállapodást köt, amely alkalmas arra, hogy annak teljesítése a megállapodás kötelezettjét, a megállapodás kötelezettjének a vele közös háztartásban élő hozzátartozóját, illetve a megállapodás kötelezettje által tartási kötelezettség alapján eltartott személyt súlyos vagy további súlyos nélkülözésnek tegye ki büntettet követ el. Súlyosabban büntetendő a cselekmény, hogy ha az uzsora bűncselekményt bűnszövetségben vagy üzletszerűen követik el.

A Testület véleménye szerint a panaszosokkal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú, amelyet a névtelen bejelentés hozott létre. A bejelentésben közölt információk valóság aljáról való meggyőződéshez, az abban foglaltak felderítéséhez további cselekményeket kellett foganatosítani, annak érdekében, hogy a panaszosokkal szemben felmerült gyanút kizárják, korlátozzák, vagy megalapozzák. A bejelentés pillanatában nem volt minden bizonyossággal tudható, hogy a panaszosok valóban elkövették-e a cselekményt, avagy sem.

A rendőrség intézkedési kötelezettségét ezen gyanú alapján, az ügyészség által meghozott, nyomozás elrendeléséről szóló határozat keletkeztette. Tekintettel arra, hogy az ügyészség a rendőrséghez fordult a nyomozás lefolytatása tárgyában, így a rendőrségnek, a fentebb meghatározott jogszabályi hivatkozások alapján nem állt módjában az ügyészségi megkeresés nem teljesítése. Tehát minderre figyelemmel a rendőrség intézkedési kötelezettségét közvetlenül az ügyészségi megkeresés, közvetetten pedig a névtelen bejelentés keletkeztette.

Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége a panaszosokkal szemben, így nem sérült a panaszosok tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

3) A Testület ezt követően a panaszosok előállítását vizsgálta meg.

a) Az előállítás jogalapja tekintetében a Testület az alábbi következtetésre jutott.

A rendőrség mindhárom panaszos előállítását az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozva foganatosította, tekintettel arra, hogy a panaszosokkal szemben az ügyészség 2014. január 28-án, a Btk. 381. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő uzsora bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt rendelt el nyomozást.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végez el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott

helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A fenti körülményekre tekintettel a Testület megítélése szerint nem volt nyilvánvalóan megalapozatlan az a rendőri vélemény, hogy a panaszosok összefüggésbe hozhatók az elkövetett bűncselekménnyel, tekintettel arra, hogy egy névtelen bejelentés név szerint meghatározta a panaszosokat, az elkövetés körülményeit is a nyomozó hatóság tudomására hozta, amely alapján az ügyészség elrendelte a nyomozást és megkereste a rendőrséget a nyomozati cselekmények végrehajtása iránt. Ezzel kapcsolatban a Testület jelzi: az előállításhoz szükséges gyanú foka alacsonyabb, mint a valamely konkrét személy meggyanúsításához a büntető eljárási törvény szerint szükséges ún. „megalapozott” gyanú. Az előállításhoz szükséges „egyszerű” gyanú megalapozottá válásához – és valamely konkrét személy meggyanúsításához – további nyomozati cselekmények lehetnek szükségesek, így például az érintettek kihallgatása, vagy tárgyi bizonyítékok értékelése, etc. Emiatt az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapot szolgáltatott az előállításhoz.

Így a fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszosok előállításának foganatosítása az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján jogszerű volt, így a jogalap vonatkozásában nem sérült a panaszosok személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga.

b) Mivel a Testület az előállítás jogalapját – a fentebb leírtak alapján - megfelelőnek találta, a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az intézkedés megfelelt-e az arányosság követelményének. Az Rtv. 15. §-a szerint ugyanis a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése funkcióját tekintve a rendőri mérlegelésnek ad teret. A bekezdés imént idézett b) pontja lehetőséget biztosít az intézkedő rendőr számára az előállítás foganatosítására, ugyanakkor – ellentétben az ugyanezen szakasz (1) bekezdésében felsorolt esetekkel – nem teszi azt kötelezővé. Azonban a mérlegelés lehetősége sem korlátlan – a Testület töretlen gyakorlata szerint a mérlegelés akkor állja ki a jogszerűség próbáját, ha az megfelel az Rtv. 15. §-ában rögzített arányossági kritériumnak, tehát nem okoz olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A fentiekből kiindulva, a jogalap megléte önmagában nem teszi a rendőri intézkedést jogszerűvé. Amennyiben az arányosság követelménye nem érvényesül, úgy a megfelelő jogalap megléte mellett is jogszerűtlenné válik az intézkedés.

Az arányosság megítélésekor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A Testület erre a kérdésre igenlő választ adott. A rendőrség az előállítás/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésben az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontját, mint a bűncselekmény elkövetésének a gyanúját jelöli meg az előállítás okaként, de a rendőri előadásokból kiderül, hogy bár a panaszosokkal szemben fennáll bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, amely

alapján a nyomozást is az ügyészség elrendelte, mégis ezt a gyanút további cselekmények elvégzésével lehet kizárni, korlátozni, vagy akár megalapozni. Így a Testület álláspontja szerint a gyanú ilyen módon történő felderítésének adott időben és helyen nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz, így a Testület a panaszosok előállítását arányosnak találta.

Az előállítást a Testület arányosnak találta, ezért kimondta, hogy az a panaszosok személyes szabadsághoz való alapvető jogát nem sértette.

c) Az előállítás időtartama kapcsán a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

Tekintettel arra, hogy mindhárom panaszost őrizetbe vették a rendőri intézkedés foganatosítását követően, így a Testület nem vizsgálta a panaszosok előállítását, hiszen a Be. 126. § (5) bekezdés alapján az előállítás időtartama beleszámít az őrizet időtartamába. Az őrizetbe vétel vonatkozásában pedig a Testület, jelen fejezet 1) pontjában kizárta a hatáskörét.

4) A Testület ezt követően a panaszosokkal szembeni testi kényszer alkalmazását vizsgálta meg.

A rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy amikor a panaszosokat elfogták, akkor a tanult taktikai módszerek alkalmazásával, testi kényszer alkalmazásával vitték ki a panaszosokat a lakásukból, így az Rtv. 47. § szerint testi kényszert alkalmaztak velük szemben.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége e nélkül is biztosítható.

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése alapján a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat.

A panaszbeadvány és a rendőrség által megküldött dokumentumok megegyeznek tekintetben, hogy egyik panaszos sem tanúsított ellenállást a rendőri intézkedés során. A rendőrség saját maga emelte ki az iratokban, hogy egyik panaszos sem tanúsított ellenállást a rendőri intézkedéskor, így a Testület, mivel a rendőrség érdemben nem vitatta, sőt egyetértőleg helybenhagyta a panaszosok állítását, így tényként kezelte, hogy az intézkedéskor egyik panaszos sem tanúsított semmilyen ellenállást. A Testület ebből kiindulva nem találta megalapozottnak a panaszosokkal szemben alkalmazott testi kényszert, tekintettel arra, hogy a panaszosok az intézkedés során nem tanúsítottak olyan magatartást,

amely testi kényszer alkalmazásával megtörésre tartott volna igényt. Az együttműködő magatartásra tekintettel indokolatlan volt a testi kényszer alkalmazása, hiszen a panaszosokat testi erővel nem kellett cselekvésre, vagy cselekvés abbahagyására kényszeríteni.

A Testület álláspontja szerint, ha a panaszosok nem álltak ellen a rendőri intézkedés során, akkor a fokozatosság elvére tekintettel elegendő lett volna feléjük egy felszólítás intézése, amely arra vonatkozott volna, hogy fájadjanak velük a rendőrkapitányságra. Amennyiben ez a felszólítás nem vezetett volna eredményre, azaz nem cselekedtek volna a panaszosok a rendőrök akaratának megfelelően, akkor az arányosság és fokozatosság alapelvekre tekintettel lett volna indokolt a panaszosokkal szemben kifejtett testi kényszer. Mivel jelen ügyben nem erről volt szó, így a Testület álláspontja szerint nem volt meg a testi kényszer alkalmazásának a jogszabályi feltétele, így sérült a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való alapvető joga.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

5) A Testület a továbbiakban a panaszosok bilincselését vizsgálta meg.

Mindhárom panaszos tekintetében az Rtv. 48. § c) és d) pontokra hivatkozva alkalmazott a rendőrség bilincset. Mindhárom panaszos 2014. február 18-án 5 óra 10 perc és 5 óra 45 perc között viselt bilincset. A rendőrök a magánlakásban fogatosított intézkedés során testi kényszer segítségével vitték ki a házból a panaszosokat, akiknek a kezeit hátra helyzetben bilincselték meg.

A kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerűségének vizsgálata során a Testület az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható. Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat. A 48. § alapján továbbá a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

Az Rtv. előírásait a Szolgálati Szabályzat egészíti ki. A jogszabály 39. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan”. Ugyanezen törvényhely határozza meg azt, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása minek minősül: „a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést

nem mutat; b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján igyekszik azt megakadályozni; c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre támad. Testi kényszer, vagy megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés a 40. § (1) bekezdése értelmében akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A bilincseléssel összefüggésben pedig a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdésében példálózó jelleggel felsorolja, hogy az adott kényszerítő eszköz alkalmazása az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben kivel szemben indokolt:

- „a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására büncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

Tekintettel arra, hogy a Testület a testi kényszer alkalmazása, mint a legenyhébb kényszerítő eszköz alkalmazása tekintetében megállapította a panaszosok alapjogsérelmét, így a testi kénszertől jóval súlyosabb jogkorlátozást okozó bilincselés tekintetében sem dönthetett másként.

A rendőrség saját maga emelte ki, hogy az intézkedés során egyik panaszos sem tanúsított ellenállást, mégis nemhogy testi kénszert, hanem bilincset is alkalmaztak velük szemben (ráadásul annak is a legsúlyosabb változatát, a kezek hátrabilincselését). A rendőrség a bilincselés jogalapjaként a lehetséges szökés megakadályozását és az ellenállás megtörését jelölte meg. A szökés vonatkozásában a Testület többször kifejtette már állásfoglalásaiban, hogy a távoli veszély, vagyis a szökés előfordulásának távoli, lehetséges bekövetkezése önmagában nem ad kellő jogalapot a bilincselésre. Jelen tényállás szerint nem is beszélhetünk a szökés valószínűségéről, hiszen a panaszosok nem tanúsítottak ellenállást, elfogadták velük szemben a rendőri intézkedés foganatosítását, sőt a rendőrök jelentős létszámfölényben is voltak a panaszosokkal szemben. A bilincselés másik jogalapja szintén nem áll meg a Testület véleménye szerint, hiszen a rendőrség saját maga hivatkozik arra, hogy a panaszosok egyike sem tanúsított ellenállást az intézkedés során, így mivel nem volt ellenállás egyik panaszos részéről sem, akkor nem volt mit megtörni bilincs alkalmazásával. Így a Testület álláspontja szerint a panaszosok bilincselésének nem volt meg a jogalapja, így a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő joga sérelmet szenvedett.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre, a Testület a panaszosok emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg a bilincselés kapcsán.

IV.

A Testület a lefolytatott eljárásban megállapította, hogy a panaszosokkal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joguk. A velük szemben foganatosított előállítás kellő jogszabályi felhatalmazás alapján történt, és az Rtv. 15. §-ában foglaltaknak is megfelelt, így nem sérült a panaszosok személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Testület azonban a panaszosokkal szemben alkalmazott kényszerítő eszközök tekintetében, mindhárom panaszos emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogának a súlyos sérelmét állapította meg, hiszen egyik panaszos sem tanúsított ellenállást az intézkedés során (amelyet a rendőrség is alátámasztott), így a velük szemben az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer és az Rtv. 48. c) és d) pontok szerinti bilincs alkalmazásának nem volt meg a kellő jogszabályi alapja.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2014. november 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

A Testület az állásfoglalását az alábbi dokumentumok alapján hozta:

- 2014. március 5-én előterjesztett panaszbeadvány (1 oldal),
- 2014. március 25-én előterjesztett panaszbeadvány kiegészítés (6 oldal),
- a megbízott osztályvezető 2014. április 9-én kelt átirata (2 oldal),
- ügyészségnek címzett névtelen bejelentés (1 oldal),
- 2014. január 28-ai ügyészségi feljegyzés (1 oldal),
- a panaszosok előzetes letartóztatását indítványozó ügyészségi dokumentum (5 oldal),
- az I. rendű panaszos egészségügyi dokumentációs lapja (5 oldal),
- a II. rendű panaszos egészségügyi dokumentációs lapja (4 oldal),
- a III. rendű panaszos egészségügyi dokumentációs lapja (3 oldal),
- a III. rendű panaszos személyes szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentése (1 oldal),

- parancsnoki vélemény és kivizsgálás a III. rendű panaszos előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról (1 oldal),
- a kényszerintézkedés alá vont személy, azaz a III. rendű panaszos jogairól és kötelezettségeiről történő tájékoztatás, nyilatkozat és igazolás (1 oldal),
- a III. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés (1 oldal),
- a III. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és jelentés (1 oldal),
- igazolás a III. rendű panaszos rendőrségi előállításának időtartamáról (1 oldal),
- a III. rendű panaszos, előállítás során tett nyilatkozata (1 oldal),
- a III. rendű panaszos őrizetbe vételéről szóló határozat (3 oldal),
- az I. rendű panaszos személyes szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentése (2 oldal),
- parancsnoki vélemény és kivizsgálás az I. rendű panaszos előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról (1 oldal),
- az I. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés (1 oldal),
- az I. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és jelentés (1 oldal),
- az I. rendű panaszos őrizetbe vételéről szóló határozat (3 oldal),
- a II. rendű panaszos személyes szabadságot korlátozó intézkedés végrehajtásáról/ kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló jelentése (2 oldal),
- parancsnoki vélemény és kivizsgálás a II. rendű panaszos előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról (1 oldal),
- a II. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról szóló jelentés (1 oldal),
- a II. rendű panaszos előállításának végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és jelentés (1 oldal),
- igazolás a II. rendű panaszos rendőrségi előállításának időtartamáról (1 oldal),
- a II. rendű panaszos előállítás során tett nyilatkozata (1 oldal),
- a II. rendű panaszos őrizetbe vételéről szóló határozat (3 oldal).

Az állásfoglalást kapják:

panaszosok jogi képviselője

Papp Károly r. altábornagy
Országos Rendőrfőkapitány
1139 Budapest, Teve u. 4-6.

Iráttár